

[Pürschel.]

tanter for det danske Folk, Repræsentanter, der er nødt til, forpligtet til at modtage deres Ordre fra Moskva.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning. Der er bedt om Ordet for endnu en kort Bemærkning, og naar den er fremsat, er det forbi med de korte Bemærkninger.

Aksel Larsen: Ja, hvis det ærede Medlem, Hr. Pürschel her kunde gennemføre det, som jeg formoder er hans Ideal: en Straffelovgivning og en Retsplejelovgivning, hvorefter han selv kunde være saavel Anklager som Dommer — saa var Sagen naturligvis ligetil, saa kunde han afgøre, hvad han opfattede som Tilstaaelse. Jeg har for høje Tanker om dette Ting til at tro, at alle i dette Ting skulde dele det ærede Medlems mange mærkværdige reaktionære Anskuelser. Jeg ved ikke, hvad det er for noget Snak om Tilstaaelse. De Paragraffer i den russiske Straffelov, det ærede Medlem hentyder saa flittigt til, har vi populariseret herhjemme, mange Aar før det ærede Medlem kendte dem. Vi har aldrig nogen Sinde stukket under Stolen, at der eksisterer noget, der hedder Proletariatets Diktatur i Sovjetunionen; det kan det ærede Medlem ogsaa finde i tidligere Taler, der er holdt af mig i dette Ting. Der er derfor ikke Tale om en Tilstaaelse, men om, at det ærede Medlem paa en eller anden Maade vil skaffe sig Ret i en Debat, han har styrtet sig ud i, og derfor former han det paa denne Maade.

Hvad angaar Ordrene fra Moskva, har det ærede Medlem ikke søgt at føre Bevis for det, han hævdede. Han har ikke søgt at føre Bevis for, at det er urigtigt, hvad jeg siger: at vi er Medlemmer af et Parti, som naturligvis har en Partidisciplin, som gælder for alle dette Partis Medlemmer. Ja, da hører i Virkeligheden alting op, al Diskussion overhovedet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Alsing Andersen: Ingen er jo i Tvivl om, hvorfor det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen stiller dette Spørgsmaal. Det skal tjene til Mistæneliggørelse af Socialdemokratiet, han skal søge at udsprede den Opfattelse, at vi ikke agter at gennemføre vort Forfatningsprogram. Jeg ved ikke, hvad der berettiger det ærede Medlem til at udslynge en saadan Beskyldning. Selvfølgelig har vi

opstillet vort Forfatningsprogram, for at det skal gennemføres. Hvilken Dag og hvilket Klokkeslæt det skal ske, kan jeg ikke oplyse det ærede Medlem om, det har jeg heller ingen Forpligtelse til. (*Aksel Larsen:* Men skal det ske?). Selvfølgelig skal det ske. Jeg ved ikke, hvad der berettiger det ærede Medlem til at tvivle om, at det skal ske, dette ærede Medlem, der ikke engang har dristet sig til at fremsætte sine egne Forfatningstanker i Forslags Form.

Jeg skal i øvrigt slutte med at sige til det ærede Medlem, at det var jo rart for ham, at han i alt Fald ikke protesterede mod min Skildring, hvori jeg fastslog, at der ikke i Sovjetunionen er politisk Frihed, Handlefrihed, Mødefrihed, Pressefrihed for anderledes tænkende, der ikke tilhører det kommunistiske Parti.

Holstein: Den højtærede Statsminister gjorde indledningsvis gældende i Tilslutning til Bemærkninger fremsat af Venstres ærede Ordfører, at de tyske Arbejdere utvivlsomt vilde foretrække at leve ikke blot under 1915-Grundloven, men under den mindre liberale, mere reaktionære Juni-grundlov, ja, endog under det af danske Socialdemokrater mest forhadte Styre, det mest reaktionære Styre, danske Socialdemokrater kan tænke sig, nemlig 1866-Grundlovens Styre. Jeg er ikke sikker paa, at disse Udtalelser af den højtærede danske Statsminister ikke er lige saa ukloge, som de er ørkesløse. Den tyske Arbejder kan jo ikke have nogen, som helst begrundet Mening om, hvordan det var at leve under 1866-Grundlovens retlige og statsborgerlige Vilkaar. Men det, den højtærede Statsminister i sit Had til det Parti og det Styre i Tyskland, som har knust det socialdemokratiske Broderparti, har villet antyde, er jo simpelt hen dette, at de statsborgerlige og retlige Vilkaar i Tyskland er saadanne, at den tyske Borger, navnlig den tyske Arbejder, maatte foretrække at leve under Forholdene, som de formede sig retligt og statsborgerligt her i Landet under 1866-Grundloven.

Jeg tror, den højtærede Statsminister skulde gaa lidt sagte med Døren ind til det Statsdepartement, for jeg, der som sønderjysk Rigsdagsmand har Lejlighed til at erfare, til at se med egne Øjne og høre med egne Øren, hvorledes de økonomiske og sociale Forhold er i Nordslesvig under det parlamentariske, demokratiske danske Statsstyre, ved, at vi skal være varsomme med at fremhæve dette Styre paa det tyske Statsstyres Bekostning. Hvad er det, den tyske Arbejder først og fremmest spørger